

Gabriel Rycel

Piotrów, gm. Zadzim, woj. sieradzkie.
Stanowisko 13

Informator Archeologiczny : badania 21, 169-170

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

PANLICHEŃ, gm. Estrzętopól
woj. zamojskie
Stanowisko 2

Muzeum Okręgowe
w Zamościu
Muzeum Rzemiosł Ludowych
w Biłgoraju

Badania prowadził mgr mgr Andrzej Urbański /autor sprawozdania/ i Jerzy Waszkiewicz. Finansowało Muzeum Okręgowe w Zamościu. Drugi sezon badań. Grodzisko z okresu wczesnego średniowiecza /IX - X w./, ślady osadnictwa kultury pucharów lejkowatych i kultury trzcinieckiej.

Stanowisko położone jest na piaszczystej wydnie w dolinie rzeki Tanew. Jej centralna i północna część została zniszczona przez eksploatację piasku. Do badań dostępna była jedynie część południowo-wschodnia, gdzie w profilu piaskowni wyraźnie widoczna jest warstwa z intensywnymi śladami spalania. W 1986 r. rozpoznano wstępnie część umocnień grodziska odsłaniając odcinek często-kołu z wkopanych pionowo pali, które uległy zwęglaniu.

Badania miały na celu rozpoznanie charakteru i wielkości umocnień, które w chwili obecnej są w terenie nieczytelne. Założono ciąg wykopów o łącznej powierzchni 151,5 m². Odsłonięto dwa równoległe ciągi pali z okrągłaków lub ich połówek odległe od siebie o 2 m ograniczające wał ziemny. Wał od strony zewnętrznej obłożony był gliną, po której zachowała się warstwa polepy przemieszana z węglami drzewnymi. Zachowały się jedynie najniższe, zagłębiona w ziemię części pali, które uległy zwęglaniu. Od strony majdanu przy wału zarejestrowano warstwę z dużą ilością spaliny i fragmentów przepalonych belek pochodzących z umocnienia. Pozostałości wału zachowały się na odcinku około 30 m. Jego dalszy odcinek znajdował się w miejscu obecnego wybieżyska i uległ przypuszczalnie całkowitemu zniszczeniu, przez co ustalenie powierzchni grodziska jest utrudnione.

W wykopach na majdanie nie natrafiono na ślady obiektów. Fragmenty ceramiki odsłonięte w sąsiedztwie umocnienia i na majdanie datować należy na okres IX-X w. Ponadto natrafiono na niewielki materiał krzemienisty i fragmenty ceramiki kultury pucharów lejkowatych i kultury trzcinieckiej. Na sąsiednich wydmach w dolinie Tanwi odkryto podczas badań powierzchniowych ślady osad z okresu wczesnego średniowiecza przypuszczalnie związane z grodziskiem.

Materiały z badań złożone będą w Muzeum Rzemiosł Ludowych w Biłgoraju.

Badania na terenie osad oraz na zachowanej części grodziska będą kontynuowane.

PANŁÓWO, gm. Czarniejewo
woj. poznańskie
Stanowisko 16

patrz
okres wpływów rzymskich

PIOTRÓW, gm. Zadzim
woj. sieradzkie
Stanowisko 12

patrz
okres halstański

PIOTRÓW, gm. Zadzim
woj. sieradzkie
Stanowisko 13

Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne
w Łodzi

Badania prowadził mgr Gabriel Rycel. Finansował WKZ w Sieradzu. Pierwszy sezon badań. Wczesnośredniowieczne cmentarzysko szkieletowe /XII w./.

Stanowisko usytuowane jest na południowym stoku piaszczysto-żwirowego wzniesienia, w odległości około 100 m na południowo-zachód od stanowiska 12 badanego w latach 1984-1985.

W trakcie prac wykopaliskowych przebadano obszar 150 m², odkryto 10 grobów szkieletowych, datowanych na podstawie materiału zabytkowego na 2 połowę XII w. Zmarli pochowani zostali w pozycji lekko skurczonej na prawym boku, na linii E-W z głową na wschód. Tylko w dwóch wypadkach zmarli leżeli w pozycji wyprostowanej na plecach. Wyposażenie grobów było niarwyknie skromne, w postaci szlache skorodowanych ułamków przedmiotów żelaznych. Wyjątek pod tym względem stanowił grób kobiety nr 1, w którym odkryto 5 paciorków z niebieskiego szkła, w tym 3 przypominające owoc maliny i 2 wieloboczne.

Materiały zabytkowe znajdują się w Muzeum Archeologicznym i Etnograficznym w Łodzi.

Nie przewiduje się kontynuacji badań.

PODEBŁOCIE, gm. Trojanów
woj. siedleckie
Stanowisko 1 - grodzisko

Uniwersytet Warszawski
Instytut Archeologii

Badania prowadził prof. dr hab. Jerzy Gąsowski z udziałem mgr. Andrzeja Golembnika. Prace prowadzone w ramach programu "Wisła". Środky sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne /IX-XI w./.

Po rocznej przerwie wznowiono prace wykopaliskowe na terenie grodziska. Wytoczono i eksplorowano jeden wykop /nr XIV/ o wymiarach 9 x 5 m, zlokalizowany w bezpośrednim sąsiedztwie północnej skarpy cypla. Dowiązany do wykopu XIII eksplorowanego w 1985 r. stanowił kontynuację koncepcji pełnego przebadania fortyfikacji i sąsiadującej z nimi zabudowy. Wykop zlokalizowany został w ten sposób, aby przy jednoczesnym cięciu konstrukcji wału mógł być odsłonięty na całej powierzchni obiekt, którego narożnik zadokumentowano w 1985 r. Plan ten został zrealizowany, chociaż z uwagi na zadrzewienie skarpy nie wykonano pełnego cięcia przedpiersia wału. W toku eksploracji, prowadzonej systemem stratygraficznym, odsłonięto dalszy ciąg przepalonych konstrukcji obronnych. Zachowane były jednak w znacznie gorszym stanie. Powodem tego było wykorzystanie ich do niwelacji znajdującej się w bezpośrednim sąsiedztwie ziemianki. W toku prac ustalono, że ziemianka, aczkolwiek wybudowana wcześniej, była współczesna fortyfikacjom i zniszczona została w tym samym czasie. Stwierdzenie to zmienia wyrażoną w 1985 r. opinię rozróżniającą chronologicznie dwa te obiekty. Ziemianka zachowana była w bardzo dobrym stanie. W trakcie eksploracji odsłonięto pozostałości szalowania ściany i podłogi wykonanej z dranic. Wszystkie te drewniane elementy nosiły ślady głębokiego przepalenia. W narożniku północnym odsłonięto gliniany piec kopułowy.

Stwierdzono jedną fazę użytkowania ziemianki. Z eksploracji 31 warstw kulturowych uzyskano niewielką ilość materiału zabytkowego, głównie ceramiki, datowanej wstępnie na IX-X wiek. Z konstrukcji wału i ziemianki pobrano próbki C₁₄.

Materiał zabytkowy znajduje się w Instytucie Archeologii UW.

PODEBŁOCIE, gm. Trojanów
woj. siedleckie
Stanowisko 3 - osada

Uniwersytet Warszawski
Instytut Archeologii

Badania prowadzone były pod kierunkiem prof. dr. hab. Jerzego Gąsowskiego z udziałem mgr. Ewy Marczak. Prace realizowano w ramach programu D.W. "Wisła". Trzeci sezon badań. Osada wczesnośredniowieczna /VII-IX w./.

Osada położona jest w odległości ok. 100 m na zachód od wczesnośredniowiecznego grodziska /stan. 1/. Pomiędzy tymi dwoma stanowiskami płynie strumyk o lokalnej nazwie "Pieradło". Celem prac było: 1. zdobycie podstaw bardziej precyzyjnego datowania stanowiska oraz znalezionych w 1986 r. trzech fragmentów polepy z wyrytymi na nich znakami przypominającymi litery alfabetu greckiego; 2. lepsze poznanie zabudowy przestrzennej osady; 3. ustalania relacji chronologicznych i funkcjonalnych pomiędzy osadą, a dawnym grodem.